

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis trecentis martyribus qui dicu[n]tur massa candida. Cap[itulum].
CV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse augusti occurrentibus Fo.cci.

In desertū abire precepit. Et ecce angelus dñi apparuit: et tēpī circūnolans in quatuor angulis signum crucis dīgito suo sculpsit: admonsens populi: ut idē signo frontibus suis imp̄imeret: et demone non timeret. Tunc ostēdit eis ethiopē nigerrimū: facie acuta: barba prolīxa: crinibus vīcī ad pedes protēs: oculis igneis scintillas emitentib; flāmas sulphuris ex ore sprantē: et naribus: catenis quoq; igneis restro vincū manib; dīces populo qd ille deus eoz esset: quē hacrenus coluissent. Quē excolueūs in desertū locū iussit abiēt: et ibidē vīcī ad dīc iudicij cōmanere. Ille autē solutū cū magno strepitu et vīlūtu discessit. Angelus autē dīl cunctis vidētibus ad celos euolauit. Tunc rex cū uxore et filiis et oī populo baptrizat: et relicto regno apostoli discipulus efficit. **D**oc videntes tēploꝝ pontifices cogregati ad regē astyagēm frātri eius maiōre couenerunt: cōquerentes de deoz suoz amissione: et regis per artes magicā deceptioꝝ. Astyages igit rex indignatus misit mille viros armatos ad apostolūz caplendū: quē corā se adductū interrogauit: cur frātrē suū pervertisset. Apostolus hō se illū nō pervertisse sed cōvertisse respondit. Et cū rex eidē cōminaret: qd faceret cū deū suū relinque re: et deos suos adorare. Ecce subito regi nūclatur: qd deus suus balach cecidisset: et cōmis nutus fuisset: qd rex audies purpura: qua indu tus erat: scidit: et apostolū fūstibus cedi iussit: deinde in cruce ipm extensem viuum excoriatū mādauit: qui excoriatus est. i.e. kalē. septēbris: Eung; pelleudat? adhuc viuu permanisſer: et excoriatū dñm predicator: et multos tantū cernentes miraculum conuertisset: tussi regis decollatus est die sequēti vīdelicet. viii. kalē. predicti mensis. **P**ropter hoc quidā eius festū celebrat̄ die precedentī: agētes memoria martyriū excoriationis: quidā die sequēti agētes memoria deccollationis. Clementes autē in numerabiles populi. eti. ciuitatū: que per eum crediderat: vna cū rege polemio: corpus eius cū gloria sepeliterū: et ecclesia mīre magnitudinis in eius noīe construxerūt. Die hō. xx. eius passionis rex astyages cū pontificib; a demō nōverari veniēt ad tumulū eius et apostolātū ei? cōfiteēt mortui sunt. **T**ū aut ppter signorum multitudinē pagani viderent corpus eius populi frequētā vīsitarūt: indignati ipm extumularūt: et loculo plumbeo īmpositū in mare lacauerūt. Quod diuino nutu vīndis superna rans ad insulā liparis delatūt: ibīq; a fideib; collectū dīgna veneratione cōditū est: vbi multo tpe quīcūt. **A**anno aut dñi. ccxxxvi. saracēni siciliā invadētēs liparitanā insulā vastauērunt: ac eius sepulchrū confingētēs: ossa apli disperserunt. Illis ergo recedētibus appaserunt apli cui dā monacho: mādans vt ossa sua: que dispersa fuerāt: colligere cīrarēt. **E**t cum

monachus interrogasset: quomodo inter tota līorum ossa eius cognoscere posset: ait vt nocte ad ea colligenda iret: et ea que vt lignem splēndidissima videret: protinus leuaret. Que omnia: vt dixerat: monachus inueniens ossa leuavit: et nauē cōdescendens beneuentū: que metropolis est apulie transtulit. Que inde processu temporis rome dīcitur fuisse translata.

De sancto polemio episcopo. Lāp. cliii.

Hleimi⁹ epi scopus discipulū fūle beati bartholomei: apli qd rex fuerat i India infēriori: cuius filiā lunatā idē apostol⁹ a demonis obfēsiōe liberavit: et ipsum regem cuī omni familiā et regno ad chīstum conuertit. Qui relicto regno discipulis chīstī effēctus est: et post passionem apostoli ab omni clero et populo in episcopuz ordinatur: qui in chīsti nomine et apostoli bartholomei etiam miraculoz signa facebat. Fuit quoq; in episcopatu anni. xx. Et in perfectione multa fidē xpī in tēplos partibus auxit: ac laudabiliter viuens plenus virtutib; ad deūz migravit: sepultus ad pedes eius magistri.

De sanctis trecentis martyrib; qui dīcūrūt māssa candida. Lāp. cv.

Artyres sancti qui dīcūrūt māssa candida fūerunt trecenti martyrel apō carthaginez pro chīstō passi tempore valerianī et galieni imperatorum. Fuerūt enim inter alia supplicia: tūc a preside clibanū calcis accensum: et in ore eius prūnas cum thure exhibitas: et presidem sanctis dedisse optionem alterius ex duob; aut thusa super ipsos carbones offerre iouit: aut in calcem demergi. Tunc trecenti viri fide armati ieci rapidissimo: chīstūm dei filium fatentes se in lignem insecerunt: et inter vapores calcis puluere ignitos demersi extincti sunt. Et quoniam ille cādīdarūs beatorū exercitus: māssa candida meruit appellari: māssa proper numerū: cādīda propter meritum. Qui passi sunt s. kalēdas septēbris. Nec aīdō ex hieronymi martylogio. Fuerunt et alijs innumerabiles martyres qui similiter appellantur māssa candida: de quib; infra suo loco: vīdelicet. iii. nosnas nouemb;

De sanctis Gregorio theodoro et leone confessoriib; Lāp. cxi.

B